

موعودگرایی؛ آخرین گام تمدن‌سازی الهی

موعودگرایی یکی از وجوه مشترک بین‌الادیانی است. علاوه بر ادیان ابراهیمی در بسیاری از مکاتب و آیین‌های غیرابrahیمی نیز از موعود و پایان خوش دنیا سخن به میان آمده‌است. بنابراین می‌توان انتظار موعود را آرزوی ممکن جامعه‌بشری دانست. در مورد مبحث مبانی اعتقادی موعودگرایی در ادیان ابراهیمی طبیعتاً تفاوت‌هایی در تفسیرهای ادیان وجود دارد اما نقطه اشتراک این است که هدف خداوند متعال از خلقت انسان این است که بشر بتواند با قوانین و احکام الهی حکومت‌کند و تقریباً تمام ادیان به‌خصوص ادیان ابراهیمی به این اصل اعتقاد دارند که اساس فرستادن انبیاء و پیامبران و نزول وحی‌هدایت‌بشردر باب حاکمیت الهی و ساختن تمدن الهی است. بر همین اساس کل ادیان برنامه‌هایی برای تمدن‌سازی دارند. هرچند تفاوت‌هایی بین یهودیت، مسیحیت و اسلام وجود دارد و قرآنت‌های خاصی از این امر ارائه شده‌است؛ لکن همه‌ادیان در اصل به دنبال تأسیس و راه‌اندازی تمدن الهی بودند. تمدنی که به دست انسان تأسیس خواهد شد از این رو زمانبر بوده و در واقع یک پروسه زمانی در امتداد تاریخ است. برای تحقق این امر پیامبران و کتب آسمانی از سوی خداوند فرستاده شدند تا بنیانگذار تمدن الهی روی کره‌خاکی باشند. موعودگرایی آخرین گام تمدن‌سازی الهی و ختم این پروسه است. براساس باور پیروان ادیان و موعودگرایان، حاکمیت الهی باید به دست کسی بنا شود که عالم و عامل به احکام الهی بوده و خلیفه... باشد. چنین کسی حکومت واحدجهانی را بر اساس تمدن الهی بنا خواهدکرد.

تشکیل حکومت واحد جهانی توسط موعود بشر گرچه یکی از مشترکات بین‌الادیانی است اما چون قرآنت‌های متعددی از آن ارائه شده، در فروعات این اصل اختلافاتی وجود دارد. با توجه به این تفاوت‌ها در تفسیر پیروان ادیان از موضوع موعود، تفاوت جوهری در موعودگرایی اسلام با دیگر ادیان وجود دارد؛ این که در اسلام به صورت زنده با موعودگرایی روبه‌رو هستیم، مهدویت به طور جدی در بهبود کیفیت زندگی مردم اثر گذار است. معتقدان به موعود تلاش می‌کنند که مسائل فکری به سمتی حرکت کنند که به اتحاد جهان و تحقق تفکر متعالی برای بهبود کیفیت زندگی مردم ختم شود. در صورتی اعتقاد به موعود به کار زندگی بشر خواهدآمد که به چنین امری ختم شود؛ یعنی موعودگرایی به وحدت بشر برای بهتر زیستن ختم شود. این اندیشه در اسلام پر رنگ‌تر است و با برنامه‌های عملی پیش می‌رود. در دیگر ادیان اعتقاد به موعود بیشتر فکری، نظری و معرفتی است. همه ادیان به نوعی معتقدند در آخرالزمان اوضاع بهبود پیدا خواهدکرد و موعود کمک می‌کند اهداف مشترک محقق شوند.

یکی از نیازهای بشر در جامعه جهانی صلح و برقراری دنیای عاری از جنگ است. موعودگرایی به عنوان یک عنصر مشترک بین‌الادیانی که سبب تقویت معنویت در جامعه انسانی می‌شود، خود عامل اساسی برای تحقق صلح در جهان است. چنانچه بیان شد، بین باور اسلام و دیگر ادیان تفاوت‌هایی در پذیرش موعود وجود دارد اما موعودگرایی یک اصل پذیرفته شده برای همه بشر است. برخی معتقدند به جای امام دوازدهم شیعیان با یک مهدی نوعی و منجی مواجه هستیم، هر دوصورت مساله درست است. چراکه امام دوازدهم شیعیان همان مهدی نوعی است که برای هدایت کل بشر فرستاده شده‌است. هایدگر یکی از اثرش به همه بشریت خواهدرسید و به این گونه «نوعی» می‌شود. همان‌گونه که بشر در تاریخ معتقد بوده منجی نوعی است، لذا جمع این دو ممکن است. بنابراین آنچه در اصل موعودگرایی و منجی مطرح است، نوعی اشتراک بین‌الادیانی است که زمینه وحدت جامعه جهانی را محقق می‌کند. برای توسعه و تقویت این باور مشترک و رسیدن به اهداف والا و متعالی تمدن الهی و انبیا باید به فکر توسعه ویژگی‌های وحدت‌افزین باشیم و این جهان پرتلاطم را با تکیه بر اصل منجی و موعود به ساحل آرامش، امید و دلگرمی هدایت کنیم. همه ادیان معتقدند با موعود، آینده جهان روشن است. جهان با وجود منجی عالم بشریت سراسر ارزش و خوبی خواهدشد. نباید گمان ما به گونه‌ای باشد که خیلی دور را نبینیم وسعی کنیم نزدیک‌تر را ببینیم. این به انسان امید می‌دهد. ﷻ

این شب‌ها خیلی‌ها به مسجد چمران می‌روند و آنجا میلاد امام زمان(عج) را جشن می‌گیرند

عذرخواهی مولف فرهنگ واژگان محاوره‌ای

در پی انتشار کتاب «فرهنگ واژگان محاوره‌ای» نوشته سیدمهدی صدرالحفاظی در انتشارات آدمیت، نمایندگانی از قوم لر به یکی از عبارات این کتاب که در صفحه ۹۵ درج شده اعتراض کردند. در همین رابطه صدرالحفاظی و مسعود هاشمی، مسؤول انتشارات آدمیت ضمن اشاره به این‌که عبارت مذکور، بدو قصد و غرض از کتاب هشت جلدی فرهنگ بزرگ سخن نقل شده، از این بابت اظهار تاسف کرده و کمال اعتذار را دارند.

ایجاد ارتباط بین جوانان و مهدویت یعنی همان تربیت نسل منتظر، یکی از کارهای مهمی است که سیاستگذاران و برنامه‌ریزان فرهنگی جامعه باید به آن توجه کنند. مساله مهدویت یکی از ارکان اندیشه‌ای و تمدنی تفکر شیعه و فراتر از آن باوری بین‌الادیانی است. باوری که به اعتقاد دین‌پژوهان در امتداد تاریخ همواره همراه زندگی انسان بوده‌است اما این باور در جامعه ما که نظام سیاسی آن براساس احکام و اعتقادات مذهبی شکل گرفته چه جایگاهی دارد؟ آیا با وجود همه شعارها، همایش‌ها و کنفرانس‌هایی که برای تحقق شعارهای موجود برپا شده توانسته‌اند نسل منتظر را آن‌گونه که درآموزه‌های دینی آمده و آن‌طور که امام خمینی(ره) فرموده تربیت کنند؟ حجت‌الاسلام علی سرلک در گفت‌وگوی پیش‌رو به بیان چالش‌ها و راهکارهای ایجاد رابطه دوستانه جوان و فرهنگ مهدویت پرداخته‌است. حجت‌الاسلام و المسلمین سرلک، روحانی نام‌آشنا و فعال در عرصه جوانان است. او دانش‌آموخته سطح ۴ حوزه‌است. از محضر بزرگانی چون رهبر معظم انقلاب، آیت‌ا... جوادی‌املی و آیت‌ا... هاشمی‌شاهرودی بهره برده است. او علاوه بر فعالیت‌های تبلیغی برای جوانان عضو هیات علمی دانشگاه هنر است و در قامت مشاور نیز همراه جوانان است. به مناسبت میلاد حضرت ولی عصر (عج) با حجت‌الاسلام سرلک درباره جوانان و زندگی جوانان با اندیشه امام عصر (عج) گفت‌وگو کرده‌ایم.

نازلی مروت

جام جم

زیست‌و زندگی با امام زمان(عج) چه تفاوتی با زندگی بدون امام عصر(عج) دارد؟ آیا چنین زندگی‌ای را می‌توان متصور بود؟

زندگی واقعی یعنی زیست با خدا، برای خدا و با اولیای خدا و قرآن می‌فرماید: یا ایها الذین آمنوا استجبوا لله وللرسول اذا دعاکم لما یحییکم.

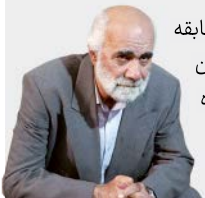
زندگی حقیقی در پرتو همراهی و هم‌رنگی با خواسته‌ها و قواره‌های زندگی ترسیم‌شده از سوی خداوند و ولی خداست. زندگی غیر از این تصویر روشنی ندارد و به تعبیر قرآن در زندگی بی‌خدا انسان در تنگنا و ین بیست قرار می‌گیرد. زندگی با امام عصر(عج) معیار است. به این معنا که جریان‌های روزمره زندگی اقتضا می‌کند برای زندگی اهداف، نیت، جهت‌گیری و چارچوب‌های روشنی از زندگی توام با نگاه خدایی برای ترسیم کنیم. در غیر این صورت زندگی انسان به لهو و لعب کشیده می‌شود. بنابراین زندگی واقعی، تنها با وجود خدا و ولی خدا متصور و گریزناپذیر است. زندگی با امام زمان(عج) و برای امام زمان(عج)، زندگی واقعی و گریزناپذیر است. یعنی هدف ظهور امام زمان(عج) تحقق انسان آرمانی و ترسیم مقصد همه انسان‌ها بر مبنای عدالت و اخلاقیات حقیقی است. امروز هم اگر ما در محیطی قرار داریم که محیط کسب‌وکار، زندگی و کسب علم و دانش است باید معیار رفتار ما شکل دهنده قطعات پازلی باشد که قرار است در زندگی با امام عصر(عج) هم‌پنایر شود. هر یک از ما باید خود را عامل تحقق آرمان منظور امام(عج) بدانیم. به همین دلیل زندگی با امام زمان(عج) یعنی زندگی به سوی آرمان شهر، زندگی با آرمان‌های بزرگ و این همان چیزی است که انسان‌ها را از روزمرگی‌ها و اخلاقیات اشتباه خارج می‌کند.

گفتید زندگی بدون امام زمان(عج) تصویری از یک زندگی مبهم است، امروز یکی از مشکلاتی که جامعه ما با آن مواجه هست تاخیر در تربیت نسل منتظر امام عصر(عج) است. چرا این اتفاق رخ داده است؟

اصل ماجرا این است که تربیت نسل منتظر امری بسیار دشوار و طاقت‌فرساست. طولانی‌شدن دوره غیبت امام عصر(عج) موجب شده تا تربیت نسل منتظر را برای ما مشکل کند. نسلی که باید افاق نگاه‌والایی داشته باشند تا گرفتار دام‌های روزمرگی‌ها و هوس‌های دنیا نشوند. علاوه بر این موانع زیادی نیز سر راه وجود دارند که کار را بسیار سخت‌تر کرده است. همواره افراد و جریان‌هایی در تقابل با نور، حیات طیبه و زندگی معنادار بوده‌اند. در طول تاریخ همواره صف‌های طولانی از مخالفین و معاندین با انبیا و اولیای الهی بوده‌اند که با هزینه‌های بالا و سنگ‌اندازی‌های مداوم سعی در توقف حرکت انسان‌ساز

راهیابی «ساعت هشت» به برزیل

فیلم کوتاه «ساعت هشت» به کارگردانی مصطفی غلامی در چهارمین حضور جهانی خود، به بخش مسابقه سیزدهمین جشنواره RNAP برزیل راه یافت. به گزارش جام جم، رحمتا... شکرخنده، پویا صفدرپور، امین حیدری و دیبا فلاح بازیگران این فیلم هستند. مدیریت فیلمبرداری ساعت هشت را هم حمید پورغلام برعهده دارد. به جای خلاصه داستان فیلم آمده‌است: «نمی‌دونم چرا نیلوفر دیر کرده، اون‌که دختر خوش‌قولی بودا!»

گفت‌وگو با حجت‌الاسلام علی سرلک به مناسبت نیمه شعبان، سالروز تولد حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف

همه ما عامل تحقق آرمان منجی هستیم

بایستند و آن شاهکار را خلق کردند...

چرا رفع این مشکلات دشمنی‌های درونی نخبگان ما چه باید بکنند؟

مهم‌ترین کار همین است که رهبری فرمود: روشنگری و جهاد تبیین، یعنی نخبگان مساله را با رفتارهای اشتباه شبهه دار نکنند، بلکه در مورد مساله مهم مهدویت و باورهای تمدنی این حوزه باید حقایق را گفت، تبیین و روشنگری کرد قطعا مواضع اشتباه موجب انحراف جامعه می‌شود. کار اصلی نخبگان این است که منطقی و منسجم حرف بزنند و موضع بگیرند. آن چیزی که نسل جوان را آزار می‌دهد تناقض در گفتار و رفتار بزرگان است. عدم صداقت و نداشتن نگاه تمدنی و جامع‌باعث دور شدن نسل جوان از اصول مهم تمدنی مانند مهدویت می‌شود. بنابراین باید جامعه نخبگان به رفع این موانع آسیب‌زا بپردازند.

با این رویکرد می‌توان امیدوار بود که امید به جامعه مهدوی میان جوانان شکل بگیرد؟

امید از سپاهیان عقل هست، همان‌طور که ناامیدی از سپاهیان جهل است. برای این‌که امید به وجود بیاد هر قدر بیشتر عاقلانه و با تفکر در نتایج کارها نگاه کنیم امیدواری بیشتر رخ می‌دهد. در یک کلمه امیدواری آن‌شجره طیبه‌ای است که در زمین، فداکاری و خردمندی رشد می‌کند. باید از خودخواهی‌ها و افعاد دست برداریم و زمینه تربیت نسل منتظر را که بسیار فراهم است، گرفتار چالش نکنیم. در غیر این صورت نه تنها نسل جوان را که همه جامعه را گرفتار سرگردانی می‌کنیم. اندیشه مهدویت یک اندیشه فراگیر و بزرگ است و در همه ادیان وجود دارد. اگرچه ممکن است موعود آنها نام دیگری داشته باشد. جهان در انتظار است، جهان بدون آمدن منجی، ابرمرد و انسان نجات‌گری مفهوم است. اما اشکالی که وجود دارد این است که این اندیشه بزرگ بدل‌هایی دارد که باید مراقب باشیم.

حضرت امام کار بزرگی که کرد این بود که اندیشه فطری انسان‌ها را برای آمدن منجی با مصداق فراهم کرد. مردم ما چه در شکل‌گیری انقلاب و چه دفاع مقدس و در ادامه راه از عهده امور به خوبی برآمد. باید بدانیم که مهدویت ناب، مهدییتی است که مدیون امام است اگر این ایده جذاب نبود مثل باری، همت، قاسم سلیمانی و حججی نبودند. ﷻ

